

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

C. H. Spurgeon:

GONDVISELÉSÉRE MINDIG SZÁMÍTHATUNK

"Nem maradok el téled, sem el nem hagylak téged!" (Zsid 13:5)

Ezt az ígéretet jó néhányszor elmondja az Úr az Írásban. Azért ismétli olyan gyakran, hogy hűségéről kétség nélküli bizonyosságot adjon nekünk. Ne kételkedjünk ebben az ígéretben egy pillanatig sem!

Annál kevésbé, mert különösen erős ígéret ez. A görög szöveg ugyanis ötszörös tagadásban fejezi ki ezt a gondolatot, mintegy teljesen kizárva még a lehetőségét is annak, hogy Isten valaha is elhagyja népe egyetlen tagját, és így az joggal érezhetné Istentől elhagyottnak magát.

Ez a drága ígevers nem ígér mentességet a bajoktól, de biztosít bennünket az elhagyatottság ellen. Lehet, hogy rögös és nehéz utakon kell járnunk, de az Úr segítségére és gondviselésére mindig számíthatunk. Nem kell a pénz után futnunk, mert Isten mindig lesz, és Ő többet ér, mint az arany. Az Ő pártfogása, szeretete nagyobb kincs, mint a gazdagság vagy a szerencse.

Elégedjünk meg azzal, amink van, mert aki az élő Istenben hisz, az gazdagabb, mint a világ. Mi egyebet kívánhatnánk még, mint az örökkévaló Isten szeretetét.

Jöjj, én lelkem! Ha Isten azt mondja, hogy soha nem hagy el téged, sem téled el nem távozik, akkor ne tegyél mást, csak azért a kegyelemért könyörögi, hogy te se maradj el Uradtól, és egy pillanatra se hagyd el útjait.

C.H. Spurgeon: Isten ígéreteinek tárháza, Evangéliumi Kiadó, 1994.

Faulkner Teréz:

MÉG MA!

"Ne dicsekedjél a holnapi nappal, mert nem tudod, mit hoz a nap tereád!" (Péld 27:1)

Milyen nagy igazság van ebben az ígében. Előre tervezgetünk, mintha urai volnánk a jövőnek is. A másik oldalon pedig sok mindent elhanyagolunk, amit pedig ma kellene megtennünk. Sok esetben rendkívüli ügyességgel tudjuk halogatni dolgaink elvégzését, és a magunk megnyugtatóására azt mondjuk, hogy *ma* majd holnap.

Ezt az emberi gyengeségünket a Sátán is kihasználja és azt mondja: *Ma még nem sietős elfogadnod az Úr Jézust, ráérsz arra holnap is!* És ez a megoldás tetszik az embernek. Pedig mindnyája tudjuk, hogy a holnappal nem rendelkezünk. Az ige ezt mondja: *"Annak-okaért amint a Szentlélek mondja: Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket..."* (Zsid 3:7-8).

Tapasztalatból tudjuk, hogy amikor az édesanya az utcán játszadozó gyermekét szólítja, az hallja a hívást, de úgy tesz, mintha nem hallaná, mindaddig, amíg az anya keményebben rá nem kiált. Talán mi is voltunk és vagyunk úgy, hogy keményebb intésre várunk a reánk váró mai munkának az elvégzésére, amit nem szívesen fogadunk el, mert mi azt holnapra szeretnénk volna halasztani. Mivel a holnap még nem áll rendelkezésünkre, ma kell elfogadnunk azt az örök üdvösséget, amit az Úr Jézus rendelkezésünkre bocsát a János 3:16 alapján. Ezt ma kell megtennünk, mert *"... elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghalnak, azután az ítélet"* (Zsid 9:27).

Biztosan hallottuk már mindnyájan azt, hogy *"aki kétszer születik (testileg és lelkileg), egyszer hal meg, és aki csak egyszer születik (testileg), kétszer hal meg (testileg és lelkileg).*

A civilizált országokban alig van olyan ember, aki ne hallotta volna már a Jézus nevét -, de sokan csak káromkodva emlegetik. De nem is a névben van az erő, hanem a név viselőjében! Mexikóban sok fiú gyermeket keresztelnek Jézus névre. A név ilyen használata nem vezet senkit üdvösségre. Éppen karácsony után vagyunk - mindenki hallott valamit Jézus nevééről - akarva vagy akaratlanul. Nem sokan vették azonban figyelembe, ami a névhez fűződik: *mert Ő szabadítja meg az Ő népét annak bűneiből* (Máté 1:21).

Szeretek az Úr Jézusra mint Krisztusra, Megváltóra és Szabadítóra gondolni. Amikor megváltott, Ő lett az Úr az életemben. (Vagy én akarok úr lenni továbbra is?) Az ige ezt mondja: *"Ímé itt a kellemetes idő, ímé itt az üdvösség napja."* Nem holnap, hanem ma! Az Úr Jézus pedig megerősítve kijelentését ezt mondja: *"Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van (nemcsak lesz, hanem van!) és nem megy a kárhozatra, hanem által-*

A TARTALOMBÓL

English Section - page 8.

Erdélyi úti beszámoló - Drescher L.

Látomások a Szentírásban - Oláh L.

Az Ifjúság hangja:

Chicagói riport Mátéval

Isten országának zsongái

- Hegyi-Füstös István

Ezüstöm és aranyam nincsen

- Dr. Viczián János

Gyülekezeti élet: New York, Detroit

Lapozgassuk a Bibliát!

Vélemények a New Yorki ifjúságról

Miért (nem) vagyok karizmatikus?

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök, Hungarian Baptist Convention of North America 2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, Florida 32905-4312

Second Class Postage Paid and Entered at Melburne, FL and Additional Mailing Offices

Published monthly by the Hungarian Baptist Convention of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor, Oláh Lajos, Szabó István

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$20.00 annually

Send subscription and change of address to Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni

Ernest J. Kish, Subscription Manager
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407)723-3288 or 723-7727

A címváltozásra kérjük számítsanak 8 hetet.

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA

Elnök / President:

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212)288-0258

Alelnök / Vicepresident:

REV. LAJOS OLÁH
43 Yorkshire Rd., Scarborough, Ont. M1K 3B7
Tel.: (416)752-1687

Tiszteletbeli elnök / Honorary President:

REV. DR. ALEXANDER S. HARASZTI
6608 Morning Dove Place
Jonesboro, GA 30236
Tel.: (770)471-4183; Fax.: (770)478-9569

Főtitkár / General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (312)545-0898

Pénztáros / Treasurer:

LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038

Misszió Bizottság elnöke:

ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E. Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407)723-7727

Pénzügyi Bizottság elnöke:

ELMER KISH
924 Congress St., Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203)259-3276

Bethesda Otthon igazgatója:

MELODEE A. DEW
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407)723-3288

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

ment a halálból az életre." Nem várhat senki a holnapra, mert az még nem a miénk.

Egy hívő munkaadó azt mondta egyszer egyik munkásának: "János, amikor az Úr visszajön és magához veszi azokat, akik az övei vagyunk, amim van, minden a tiéd lehet." János örömmel köszönte meg a nagy ajándékot. Hazafelé menet azonban nyugtalanság támadt benne és erős vágy meglátni mindent afelől, amit munkaadója em-

lített. Visszament és főnöke mindent türelmesen, lépésről lépésre megmagyarázott neki, amit az üdvösség elnyeréséről tudni kell. Különösen is figyelmébe ajánlotta az Úr Jézus figyelemztetését: "Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?" (Márk 8:36). János megértette a MA sürgősségét és elfogadta Jézust Megváltójául. Mit teszünk mi a mával? Ma van az üdvösség napja. Más nem dönthet helyettünk!

Amerikaiak a Zánkai Találkozón

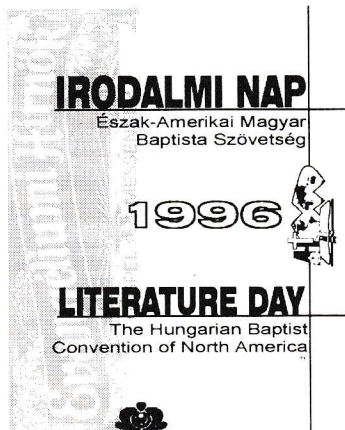

A táblákon ezt olvashatnánk, ha jobb minőségű lenne a fénykép:
Erdélyből elszármazottak; Amerikaiak; Budapesti Missziókerület; Szokolyai Baptista Gyülekezet

Levelesládánkából

... Hálás köszönet az Evangeliumi Hírnökért, aminek nagyon örülök. Nagy érdeklődéssel olvassuk férjemmel, aki idén töltötte be 80. születésnapját. (1996. decembri lap.) Naponta tapasztaljuk Urunk segítségét, Ő ad erőt. Hálásak vagyunk azért, hogy még együtt lehetünk. Szeretettel gondolunk a Testvérekre és kérjük, ha lehet továbbra is a lapot. Urunk gazdag áldását kívánjuk életére, szolgálatára, testvéri üdvözléssel: Thománék (Budapest)

Köszönjük a szép sorokat. Küldeni fogjuk továbbra is a lapot, ameddig csak tehetjük.

Köszönet mindazoknak, akik valamilyen formában bekapcsolódtak a novemberi Irodalmi Napunk megünneplésébe! (szerk)

Lapozgassuk a Bibliát!

Még ma

- Azután monda Jósafát az Izráel királyának: Kérdezősködjél még ma az Úr beszéde után.
- Netalán reá tekint az Úr az én nyomorúságomra, és jóval fizet még ma nékem az Úr az ő átka helyett.
- ... válasszatok magatoknak még ma, a kit szolgálatok...
- Annakokáért a mint a Szent Lélek mondja: Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket...
- Mert ő a mi Istenünk, mi pedig az ő legelőjének népei és az ő kezének juhái vagyunk; vajha ma hallanátok az ő szavát.
- Mert ő mondja: Kellemetes időben meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. Ímé itt a kellemetes idő, ímé itt az üdvösség napja.
- Ő pedig kezdje hozzájuk szólani: Ma teljesedett be ez az Írás a ti hallástokra.

A megfejtést (igehelyeket) március közepéig várja a szerkesztő.

Megfejtések:

Október: Ingeny, kegyelemből

Két nagyon részletes megfejtés érkezett, százon fölüli igehely megjelöléssel. Mindketten igénybe vettek bibliai segédeszközt (konkordanciát), ami különösen az ilyen jellegű kérdéseknél nem csak lehetséges, hanem tanácsos is.

Jutalomban részesülnek: Gyurik Viktor, Szokolya (Magyarország), Helen P. Mezei, Baton Rouge, LA.

A szerkesztőt megkereshetjük az elektronikus potán, vagyis E-mailen keresztül is. Címe:

herjeczki@juno.com

Oláh Lajos:

Az üdvtörténetet és a profán történelmet is befolyásoló, meghatározó álmok és látomások a Szentírásban (Jóel 2:28*)

Ezt a kérdést is, mint annyi más tabuként kezelik általában és a legtöbben, komoly keresztyének is. Sem profán, sem teológiai írásokban én még eddig erről a témáról nem olvastam. Lehet, hogy csak az én hibám. A lélektan annyira más alapokról kezeli ezt a kérdést, hogy az ilyen fajta gondolkodást eleve kizárja, elveti. A vallásos gondolkodók pedig elvesznek a nagy álmjósok, vagy pedig minden fajta álmot, misztikus kijelentést eleve előítéllettel kezelők rengetegében. Pedig egyet, más jó felismerni és megismerni ezen a területen is.

Nem foglalkozunk minden esettel, mert vannak csak üzenetközvetítő látomások, álmok és vannak amelyek csak az adott korhoz, vagy körülményekhez szólnak. Nem kell túl sok esettel foglalkozni, mert nincsen is sok, amelyet hasznos tanulással lehet vizsgálni.

AZ ELSŐ ESET A JÁKOB ÁLMA (1Móz 28:11-22)

Ez az Isten által kiválasztott, csődbejutott bujdosó álma. Itt egyértelműen Isten volt a kezdeményező. Maga Jákob is megretten és egész valóját megrázó felismerésre jut: *"Az Isten van ezen a helyen és én nem tudtam."* Itt fogalmazódik meg először a szövetség gondolata és a tized formájában való áldozat. Ma is érvényes.

AZ Ő FIÁNAK, JÓZSEFNEK AZ ÁLMA (1Móz 37:5-11)

Itt lehet különleges lelkialkatról is szó. Hiszen egész fiatal korában jelentkezik a jelenség. Ő is, testvérei is tudták, hogy József álmaiban kijelentés is lehetséges. Hogy ez a képessége felnőtt korára is megmaradt és megbízható maradt, az minden kétséget kizáróan az ő tiszta, Istennek szentelt életének köszönhető. Kivételes jelenség, hogy a mások álmát is meg tudta fejteni. Így tudta megmenteni egész családját az éhségtől és így menekülhetett meg Egyiptom is az aszály idején. Isten gondviselése volt.

DÁVID, A KÜLÖNLEGES ESET (Zsolt 63:7)

Itt direkt formában nem találkozunk álmot által vett kijelentéssel. De, hogy Dávid milyen nagy jelentőséget tulajdonított azoknak amik álmai alatt történtek, azt megismerhetjük több kijelentéséből:

"Békességben fekszem le és legott elaluszom."

"Az Úr az övéinek enged álmot."

"Éjjel is oktatnak engem az én veséim."

Nagy gondot fordított arra, hogy az Úrral olyan legyen a kapcsolata, hogy sem ébrenlétben, sem éjjeli alvás idején meg ne zavarja semmi. Ez lehet az a mindenki által elérhető, kíváncsatos állapot, amelyre minden hívőnek törekednie kell. Sok gyötrelmes éjszakát szül a rendetlen lelkiállapot.

DÁNIEL (Dániel 4:1-7)

Az abszolút szentéletű próféta. Megfejtette a retteget király álmát anélkül, hogy az meg tudta volna mondani mit is álmódott. És itt Dániel maga jelenti ki, hogy Isten az, aki szólhat álmot által és Ő az is, Aki megjelenti annak jelentését. Itt látjuk világosan azt a különbséget is, ahogy az Isten titkait nem ismerők kezelik azt a kérdést és ahogy az Úrral közösségben élők tudnak eligazodni.

Dávid három birodalom tanácsadója volt. Messze látott, el napjainkig. Kijelentései napjainkban mennek végbe.

JÓZSEF, MÁRIA FÉRJE (Mt 1:18-25; 2:13-14,19-23)

Az Úr álmot által bátorítja Józsefet, hogy ne féljen magához venni Máriát. Ez álmot nélkül Mária emberileg menthetetlen. Ez az álmot szükségképp adott. Egyedülálló üdvtörténeti jelentősége van. Álmot által figyelmezteti az Úr, hogy meneküljön Egyiptomba. És, hogy mikor térhet vissza. Itt úgyszólván eltörlődik az ember mint tényező. Itt is kellett azonban az ember, mint eszköz.

PÉTER KÜLÖNLEGES ÁLMOT (Csel 10:9-34)

Én is tudom, hogy nem álmot volt. De nem is természetes ébrenlét. Az így kapott üzenet által akadályozta meg az Úr, hogy a keresztyénség csupán egy vallásos szekta legyen a sokféle zsidó szekta között. Így ragyogott fel az üdvösség a pogányok részére is. Jóel jövődölése oktatás a mi napjainkra. És lésszen az utolsó időkben kitöltöm az én Lelkemet minden testre, stb.

Ilyen tehát van. Lehetséges.

Azoknak, akiket erre Isten kiválasztott. Akiknek megszenteltetett egész valójuk. Ahol, és amikor erre szükség van. Nem minden nap, ahogy ezt a Bibliából is láthatjuk. Az itt kapott kijelentés messze megbízhatóbb, mint a szélteben elterjedt spekulatív számítások, jóslások.

Üdvtörténeti jelentőségű álmot többé nincsen.

De nekünk is maradt valami. A bűn által megrontott emberi természet képes arra, hogy azokat a bűnöket, szentségtelen dolgokat, amelyeket ébrenlétben bármi okból eredő gátlások miatt el nem követnénk, átvigyük éjjeli álmainkba. Isten ezektől is meg tud szabadítani. Boldog az, aki az énekíróval vallhatja: *Jézusért élet egészen, Neki íme átadom minden vágyam szóm és tettem, éjjelem és nappalom.*

Egy kis megjegyzés még.

A vizsgált eszközök kivétel nélkül mind rendkívüli képességgel felruházott emberek is voltak.

Jó dolog megelégedni azzal, amivel Isten megajándékozott bennünket.

**"És lésszen azután, hogy kitöltöm lelkemet minden testre, és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmódnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak." (Jóel 2:28)*

Reményik Sándor:

Gyógyíts meg!

*Én Istenem, gyógyíts meg engemet!
Nézd: elszárad a fám,
A testem-lelkem fája...
De épek még a gyökerek talán.
A tompa, tunya tespedés alatt,
Gyökereimben: érzem magamat,
És ott zsong millió melódiám.*

*Én Istenem, gyógyíts meg engemet!
Hiszen — nem is éltem igazában.
Csak úgy éltem, mint lepke, a bábban,*

*Csak úgy éltem, mint árnyék a
fényben:
Rólam gondolt roppant gondolatod
Torz árnyékeképpen.
Egy kóbor szellő néha-néha
Valami balzsam-illatot hozott.
Akkor megéreztem: ez az élet,
S megéreztem a Te közelléted, —
S maradtam mégis torz és átkozott.*

*Én Istenem, gyógyíts meg engemet.
Én szeretni és adni akarok:
Egy harmatcseppért is — tengereket.
S most tengereket látok felém jönni,
És nem maradt egy könnyem
— megköszönni.*

Drescher Lajos:

Erdély — Úti beszámoló (1996. szeptember)

*"Oh természet, oh dicső természet!
Mely nyelv merne versenyezni véled?
Mily nagy vagy te! Mentül inkább*

*hallgatsz,
Annál többet, annál szebbet mondasz."*

(Petőfi: A Tisza)

Erdélyi utam gyermekkori vágyam megvalósulása volt. A Nagyváradra tervezett Magyar Világszövetség megalakítása alkalmat és indokot adott utamnak. Sajnos a nagyvárad gyűlés elmaradt, de mint nagy természetbarát élttem Petőfi versével és útnak indultam. Egyben ugyan nem egyezek Petőfivel, amikor azt írta:

*"Mit nekem te zordon Kárpátoknak
Fenyvesekkel vadregényes tája!
Tán csodállak, ámde nem szeretlek..."*

(Az Alföld)

Mit írt Petőfi amikor valóban a hegyek között volt?

*"Kinn vagyok a természetben,
Fönn magasra nőtt hegyekben...
Én merengve, oh természet,
Örök szépségre nézek...
Istenem, be boldog vagyok!
Majd hogy sirva nem fakadok."*

(A hegyek között)

Budapestre érkezve azt hallottam, hogy Erdélyben valamilyen járvány van, de ha már Magyarországon vagyok, kell hogy elmenjek. Útitársnak mellém szegődött dr. Varga László péceli főorvos, az ottani gyülekezet tagja, majd megkértük Miklós László testvér, hogy csatlakozzon hozzám mint tolmács. Miklós László a kolozsvári gyülekezet volt tagja, most Pesten él miután megkapta a magyar állampolgárságot.

Igy tehát, emberileg jól felkészülve, nekivágtunk az útnak. Ez talán úgy hangzik, mintha valami őserdőbe indultunk volna, de az erdélyi úttal kapcsolatos gondolatok, az éjjelezés, és az utak gondot okoztak.

Első utunk Nagyváradra vitt. A határon nem voltak problémáink csak amerikai hajtási engedéllyel és biztosítással nem tudtak nagyon megbirkózni. Miklós László barátom tolmácsolásával nagy segítségemre volt. Nagyváradon meglátogattuk Krisán György és Lilla testvéreket, akik nagy szeretettel és igazi magyar vendéglátással fogadtak. Krisán testvér, aki karmester és orgonaépítő, elvitt a nagyvárad imaházba. A nagyvárad gyülekezet nagyon érzi az erdélyi magyarok kivándorlását Magyarországra és Amerikába. A testvér szerint a kivándorlás előtt csak a koránjövő kapott ülőhelyet. Ma kb. 600 tagja van a gyülekezetnek.

Nagyváradról Kolozsvárra utaztunk Miklós Lászlóékhoz. Kolozsvárra ugyanazt az ismert és megható erdélyi magyar vendégszeretetet élveztük. Két éjjelt töltöttünk itt. Résztvettünk a vasárnap délelőtti és délutáni istentiszteleten. Borzasi István lkp., a Kolozsvári Teológiai Akadémia dékánja mondta el, hogy amíg

a külföldi magyar testvérek örülhetnek a kivándorolt testvéreknek, a kolozsvári testvérek szomorúak. De szívélyesen üdvözlí a volt kolozsvári és az észak-amerikai magyar testvéreket. Kolozsvárra nem csak örömben volt részünk hanem aggodalomban is. Szomszédautónkat nem tudtuk feltölteni, mert már egy hete nincsen ólom-mentes benzin. Varga Laci barátom telefonált Pestre fiának, hogy hogyan lehetne benzint hozni Kolozsvárra? ...

Arany János és Petőfi Sándor szobra a Nagyszalontai Csonkatoronyban

A Királyhágón át eljutottunk Brassóba. Bálint Péter és Ilona testvérek szintén a már megismert vendéglátásban részesítettek. Bálint testvérék otthonát "szegények otthonának" nevezem, mert a házuk minden szegény részére nyitva áll. Ottlétünk-kor is két fiatal vendéget meg. Bálint testvérék nem feledkeztek meg arról, amit Jézus mondott: "Bizony mondom nektek, amennyiben megcselekedtetek eggyel az én legkisebb atyámfiai közül, ezt velem cselekedtetek meg." (Máté 25:40)

Brassóban átadtam Borzasi Gyula testvér nevének a szövetségünk hargitai gyermektábor részére szánt összegét. Azóta már kézhez kaptam Erdő Endrének a tábor vezetősége nevében küldött köszönőlevelét.

Brassóban felmentünk Poianára (Liget). Szép napsütésben élveztük a kilátást. Utunk ezután Csíkszeredára, Hargita megye székhelyére vezetett. Csíkszeredán egy magyar vendéglőben étkeztünk. Az ebédet forintban fizettük ami 1,600 forint körül volt. Fizetéskor a kiszolgáló hölgynek dr. Varga 2,000 forintot adott, hogy a többit tartsa meg. A hölgy elpirulva mondta, hogy ő ennyit nem fogathat el. Jó érzés volt ez, amikor a mai világ olyan kapzsi, hogy soha nincs megelégedve. Az étkezés háromunknak (borralalóval együtt) 14 dollárba került. A benzin ára kb. 1 dollár egy gallon, tehát olcsóbb mint Amerikában. A nyugat-európai országokban, Magyarországot beleértve, egy gallon kb. 3 dollár 90 cent.

Jó érzést keltett bennem, hogy Kolozsvári megyében minden helység neve magyarul és románul van kiírva és mindenki magyarul beszél.

A gyönyörű Békás-szoroson át a Kárpátokon átkelve Piatra Neamt-ba érkezünk. Piatra-Neamtban láttuk valójában a román szegénységet. Az országutakon sok gyalogjáró vagy kerékpáron közlekedő emberrel találkoztunk, akkor is ha a helységek távol voltak egymástól. Tapasztaltuk a szegény vidék szállodáit is. Egy éjszakai szállásért 3 személynek reggelivel együtt 16 dollárt kértek. A szokásos kávé vagy teához egy körülírhatatlan zsemlyét vagy zsemlye alakú kenyert szolgáltak fel, amelynek íze olyan volt, mintha fűrészporból készült volna. A 11 emeletes szállodának csak egy nagyon lassan működő felvonója volt. Ez azt jelentette, hogy az mindig üzemben volt és a leggyorsabb lejárát a lépcső volt. A lépcsőház feljára csak egy lámpa égett. Szerecsénkre volt zseblámpám és a negyedik emelet és földszint között biztonságban közlekedhettünk.

(Reggel, borotválkozás előtt megnyitottam a fürdőszoba csapját. Egy félóra után csak annyi víz volt az eléggé kicsi fürdőkádban, hogy csak testem átmérője miatt lepett el a víz.)

Átéltük a rossz utakat, nem haltunk bele a bűzös kipufogók sötét felhőibe és örültünk, hogy ismét Kolozsvárra érkezünk. Itt ismét Miklós testvérék vendégei voltunk. Kolozsváron megnéztük Mátyás király szobrát. A szobor előtt, mint köztudomású, a román katonaság segítségével, régiségi ásatások folynak. Megtekintettük a Kolozsvári Református Teológiát és Kolozsvár több nevezetes történelmi épületeit. Miklós László vezetését és szakszerű történelmi magyarázatát nagyon értékeltük. Miklós tv-ben egy rádió vagy egy televízió riporter veszett el.

Székelőföldön a benzin ellátás kisebb bajoktól eltekintve megjavult és többé nem okozott gondot.

Utazásunk közben megnéztük egy villanyáramot előállító üzem duzzasztógátját. Az érdekesség abban állt, hogy géppisztolyos katonák őrizték. Az amerikai Hoover Dam, amely sokkal nagyobb az erdélyinél, nyitva áll minden nézőnek, nem őri katonaság és turbinái szabadon megtekinthetők.

Egy jó alvás után hazafelé indulva Nagyváradra érkezünk. Nagyváradon másodszor is Krisán testvérék vendégei lehettünk. Krisán testvérral megtekintettük a nagyvárad Román Baptista Gyülekezet imaházát. Az imaház egy óriási komplexum. Nemrégiben készült el 3,000 ülőhellyel.

Ezzel a látogatással véget ért erdélyi utunk. Visszatérésünkkor a román határon kb. félórát kellett várnunk. A magyar határátkelés simán, minden várakozás nélkül ment. Ez szintén jóleső érzés volt.

Ezúton is hálásan köszönöm Krisán, Miklós és Bálint testvérek kedves vendéglátását. A jó Isten áldja meg őket!

GYÜLEKEZETI HÍREK

NEW YORK

**Magyar Baptista Gyülekezet
Lelkipásztor: Kulcsár Sándor**

Jubileum és hálaadás New Yorkban

Mindeddig megsegített minket az Úr!
(1Sám 7:12)

**Kulcsár Sándor helyi lelkipásztor
történelmi visszatekintést tart**

Az Ünnepi alkalom rendkívüli élményként fog fennmaradni mindnyájunkban, akik jelen lehettünk november 24-én a jubileumi istentiszteleten New Yorkban. **90 éves évforduló.** A telt ház. A jelen levők összetétele. Ott voltak kedves testvéreink, akik korábban tagjai voltak a gyülekezetnek.

Megtisztelte az alkalmat jelenlétével a Magyar Köztársaság New York-i főkonzulja, Hon. Kovács István úr és Dr. Beer Sándor konzul úr. Nt. Kereskenyi Sándor, a 69-utcai református egyház lelkésze. Father Domonkos a Szent István Római Katolikus egyház képviselőjében, Father Végvári Vazul a görög katolikus egyház képviselőjében.

Jelen volt Rev. James O. Stallings Regional Minister, ABC Metro New York. A délelőtti igehirdetést ő végezte.

A fúvós együttes

Szövetségünk képviselőjében jelen volt **Oláh Lajos alelnök a Torontói Gyülekezet pásztora.**

A jelen volt vendégek valamennyien adták üdvözlőüket.

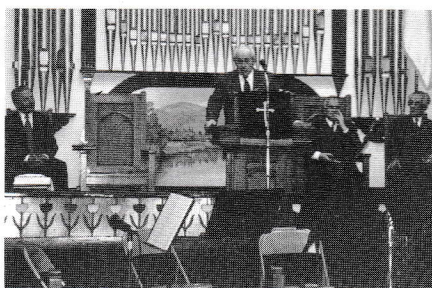
Az imaórát **Tóth György és Háló Barnabás** testvérek vezették.

Kedves figyelemesség volt Tóth György testvér részéről, hogy meglepetésszerűen megemlékezett arról, hogy **Kulcsár Sándor** testvérek éppen tíz éve

érkeztek a New York-i gyülekezetbe. Ezért különösen is hálát adtunk.

Az ünnepély hangulatát meghatározó hatással volt, ahogy a rezes-fúvós ötös be-fújta a terembe a megnyitó szolgálatot. Szépen helytállt az énekkar is. A versek. Főleg **Dénes Ferenc** testvér lélekből fakadó költőileg is magas szintű alkalmi versei. Vagy **Reményik Sándor**: Ne hagyjátok el a templomot, az iskolát. Ahogyan azt **Gáncsos testvér** elmondta. Kevés szem maradt szárazon.

Külön áldás volt, hogy az izletes ebéd, a délutáni tisztelet programja, hangulata szerves egységbe olvadt a délelőtti eseményekkel.

A záró igehirdetést Oláh Lajos testvér végezte.

Átadta köszöntését **Dr. Szakács Imre** testvér is, aki Budapestről érkezett közénk.

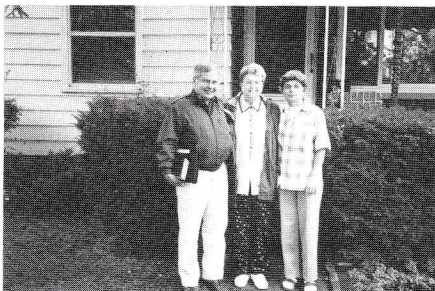
A záró igehirdetést **Oláh Lajos** testvér végezte. Az áldozat történeti képét vázolta fel Ábeltől az Új-hazába érkezett zarándokok hálaadó áldozatáig. Az Úrnak hála, tisztelet! **O.L.**

DETROIT

**First Hungarian Baptist Church
Lelkipásztor: Herjeczki A. Géza**

Mónus Victor és felesége Anita az ősz folyamán újabb körutat tettek Amerikának ezen a részén. Október 9-én jutott el hozzájuk.

Mónus testvérék a **Wickliff Bibliafordító társaság munkatársai.** Hosszú évekig dolgoztak a Slavy indiánok között. Az utóbbi években olyan etnik származású keresztyénekkel keresnek kapcsolatot, akik itt élnek ugyan, de az óhazában élőkkel kapcsolatot tartanak, s azokért áldozatot is tudnak és akarnak hozni. A tá-

Mónus Viktor és Anita Herjeczki Gézánéval a prédikátor lakás előtt

volkeleti és a muzlim országok zárt rendszerébe kívánják Isten Igéjét bejuttatni. Mónus testvér kiválóan beszél magyarul. Édesapja, **Mónus János** baptista lelkipásztor Canada magyarjai között végzett úttörő munkát.

November minden vasárnapjára esett valami különlegesség. Az **Evangéliumi Hírnök** vasárnapját tartottuk meg 3-án. Megpróbáltunk új előfizetőket gyűjteni a lapnak, ami sikerült is - 7 új előfizetést küldhettünk be egy hét múlva. A közös bulletint használtuk mi is, melynek izléses címlapját **Herjeczki Dávid** tervezte.

Biblia vasárnapot tartottunk 10-én. Ezúttal a magyar nyelvű biblia-kiadásokra fordítottuk figyelmünket. Hála az Úrnak, van Bibliánk, annyi és olyan méretű, amelyet szeretünk. Élnek azonban itt az Újvilágban olyan magyarok is, akik még nem láttak magyar bibliát, és nem is érdekli őket. Vajon tudunk-e, akarunk-e és lehet-e tenni értük valamit?

Clevelandban jártunk. A **Kegyelem Baptista Gyülekezet** meghívását elfogadva november 17-én ellátogattunk Clevelandba, hogy ottani testvéreinkkel együtt ünnepeljünk. Hálaadó napot tartott a gyülekezet. Az igehirdetéseket **Herjeczki** testvértől várták, szolgálatainkat is kérték.

A detroiti kórust Fűr Béla vezeti
♪ A fiatalok közös ifjúsági éneke

Kórusunk 4 éneket énekelt, legújabb énekeink közül, melyeket **Fűr Béla** testvér fordított. Verseket mondtunk, a legkisebbek is bekapcsolódtak (Bancsov gyerekek).

A helyi gyülekezet szolgálattévői is megszólaltak, és a többi vendég közül is néhányan. **Zeffer Béla tv., a Betánia** gyülekezet lelkipásztora szólt először, de hallottuk **Balk Margit** testvérnő bizonyosságtételét is. A nagy hóból, mire odaértünk, már csak az útszélén, a fűvön és a háztetőkön maradt.

Az istentiszteleteket **László Imre,** a gyülekezet egyik lelkipásztorja vezette. Ő hirdette itt nálunk az igét a diakónus avató istentiszteletünkön, 1996. áprilisában. **G**

Az Ifjúság hangja

Beszélgetés egy különleges “magyar” fiatallal — Chicagóban

Már több mint másfél éve, hogy elég gyakran megfordul gyülekezetünkben egy kedves fiatal ember, akit mi úgy ismerünk és szólítunk: *Máté*. Ebben a furcsa világban, amikor a magyarok kezdenek elangolosodni, több mint csoda, hogy egy angol fiatal ember magyarul akar tanulni, sőt mi több, magyarul akar lenni!

Többször megfordult Máté családjában is, egy ilyen alkalmat használtam fel és “kikérdeztem” életéről, hitvallásáról, és a magyarok iránti különleges vonzódásáról.

Íme a beszélgetés, röviden:

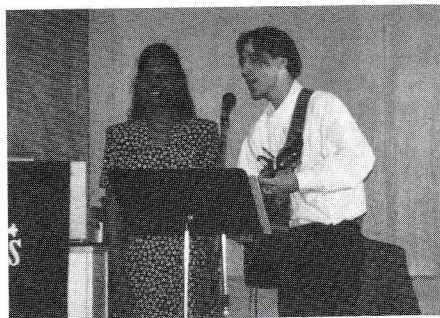
Kérdés: Kérlek, mutakozzál be!

Válasz: *Matthew Edwards* a nevem, 25 éves vagyok. *Indiana* államból származom. Van két fiú testvérem. Elvégeztem a *chicagói Moody Biblia* Intézetet, családom keresztyén.

K: Hogyan döntöttél Jézus Krisztus mellett?

V: *Családommal* temetésre igyekeztünk, a nagyapáméra és az úton egészen a helyszínig egy hang mintha arra biztatott volna, hogy imádkozzam. Ez az első ima volt a kiindulás a hitre jutáshoz. 16 éves koromban bemezttem.

K: Miért éppen a *Moody Biblia* Intézetet választottad?

Máté egy *Moody-s* növendékkel a legkedvesebb énekét adja elő a gyülekezetünkben

V: 16 éves koromban nagyon szerettem a zenét (most is!). Álmom az volt, hogy egy stúdióban dolgozzam. Mivel a sok lehetőségből, ajánlatból egy sem hozott lelki békességet, ezért a *Moody* mellett döntöttem.

K: Mi volt a szüleid reakciója?

V: Édesapám mérnök, mindig rossz szemmel nézet rám ha zenei pályáról beszéltem. A *Moody* elvégzésének gondolata nála mindig párosult a jó Isten szolgálatával és ez volt döntő. Persze ez összekapcsolódott vagy a fiatalok közötti, vagy a gyülekezetben belüli munkával.

K: Most a nagy kérdés: Magyarország??

V: *Hát ez nagyon csodálatos! A tanulmányaim első időszakában nagyon sok misszionáriussal találkoztam, és beszélgettem, akiknek életében különös örömet, tüzet, lelkesedést láttam, amikor munkájukról, küldetésükről, beszéltek. Nekem egyből megtetszet a gondolat, de Magyarországra akkor még nem is gondoltam.*

Máté az Egri várban

doltam (hű, de nehéz a magyar nyelv egy angolnak! De van csodálatos, szép “zenéje!”)

Miután 2 év eltelt a *Moody*-ban, az “*International Team*,” missziós társaság első ajánlata, Berlin, elűszott. Az irányító testvér egyszer rám nézet: — Mi van a “stúdió” álmoddal? Lehet menni Magyarországra, a “*VIADUKT*” stúdióba dolgozni, Biatorbágyon.

És az álmomat Isten máris valóra változtatta 1993-ban.

K: Mit jelentett ez az időszak, mivel foglalkoztál?

V: *Ilyesmiket jelentett:*

- stúdió felvételek,
- a “*Keresztút*” misszió csoport az egyetemisták között (kb. 15-en voltunk),
- a magyar nyelv és kultúra, ami csodálatos,
- az új barátok,

- hitben való megerősödés, az *IMA* csodálatos ereje amit Budapesti találkozásom alatt megtapasztaltam.

K: A legszebb emlék?

V: Az első karácsony egyedül, távol, idegenben, ami megváltoztatta a karácsony jelentőségét számomra.

K: Sokat voltál amerikai magyar közösségekben, Chicagóban, Clevelandban, New Yorkban. Élményed, meglátásod, észrevételed?

V: Igen, *Chicagói* gyülekezetben sokszor voltam, 2 *IFI* találkozón is részt vettem (Cleveland, New York), ezek az alkalmak emlékeztetnek maradtak számomra. Az észrevételem az ifi találkozókhoz kapcsolódik: jobban Krisztus központú kellene legyen egy ifjúsági találkozó. Ne az öltözködés legyen a fő, hanem arra kellene összpontosítani, hogy kiben és miben hiszünk. *A Ján 8:32*

és 36 versekre gondolok most. Ha a Fiú megszabadított, akkor megváltozik a viselkedésem is. Ha a hitem Jézusban erős alapokon van, akkor akár van “*fancy*” ruhám, vagy akár van “*kalapom*,” akár nincs én úgyis tudok örülni, mert a megváltás öröme mindig a szívemben van! Nekem a Jézussal való élő, mindennapi kapcsolat. Ezért először a szívemet kell ünneplőbe öltöztetnem, ami után a külső is más értéket nyer (*1Tim 4:12*).

K: Milyen terveid vannak a jövőre nézve?

V: Még kérdezed? Ha az Úr Jézus akaratával megegyezik, vissza *BUDAPESTRE!* Igaz, már a magyar tudásom fakul, de énekelni még mindig “jól” tudok.

K: Életed alapigéje? Legkedvesebb éneked?

V: *Róma 8:38-39*, és *Uram, Tehozzád...*

Figyelj csak:

*Uram, Tehozzád futok élő vízre
szomjazom,
Közelséged ó mily jó nekem.
Kérlek, ne menj el tőlem, légy
mindig segítségem,
Úgy kívánlak téged Istenem!*

*Én pedig szüntelen remélek, egyre
jobban dicsérlek,
Ajkam beszéli igazságodat.
Hadd legyen most a dalom jó
illat oltárodon,
Nagyon szeretlek Téged (3x)
JÉZUSOM.*

Köszönöm a beszélgetést Máté.

“Walk the Talk”

Reiner Maria Rilke:

Angyal

Fensége rejtekében ő azonnal tudta, angyal az, ki belép sudáran, fennen, lángoló szavakkal, s felajánlotta volna mindenét,

csak arra kérte, ami volt, lehetne: kereskedő, meghajszolt utazó. Nem olvasott, s egyszerre itt a szó, mi még egy bölcslet is megvesztegetne.

Az angyal pedig, mint maga az Úr, mutatta néki tábláján a szókat - nem hagyott egyet olvasatlanul.

Olvasott, lesván az angyal kezét, amint lapoz, s egyike lett azoknak, kik értenek és engedelmesek.

Kosztolányi Dezső fordítása

Néhány szempont a karizmatikusokkal való beszélgetéshez

Miért (nem) vagyok karizmatikus?

a) *Karizmatikus vagyok, ha azt a különleges lelki ajándékot értik ezen, amelyet Isten a Róm 12 és az 1Kor 12-14 értelmében minden keresztyénnek megad, hogy azzal az egész gyülekezet érdekében szolgáljon. Nem vagyok karizmatikus, ha az azal az igénnyel lépnek elé, hogy bizonyos, történetileg kialakult karizmatikus mozgalomhoz tartozzam, és vállaljam annak jellegzetes istentiszteleti formáját, kegyességi gyakorlatát stb.*

b) *Karizmatikus vagyok, ha félreérthetetlenül az a tanítás, hogy a charis, azaz Isten kegyelme mindenre elég; ha érvényes az a megfogalmazás, hogy a Szentlélek által Isten előtt bűnös és elveszett voltomat ismerem fel; ha a Lélek arról győz meg, hogy Jézus egyetlen Megváltóm és Uram. Nem vagyok karizmatikus, ha szükségnek jelentik ki, hogy Krisztusban való személyes hitemen kívül bizonyos lelki tapasztalatokkal is rendelkeznem kell (pótlólagos Lélek-keresztség, nyelveken szólás, csodálatos gyógyítások stb.)*

c) *Karizmatikus vagyok, mert teljesen Isten Lelkétől függő helyzetben tudom magamat. A Szentlélek szuverén Úr, aki jogosan követeli meg tőlünk a hit engedelmességét (Ef4:30). Ő vezet minket (ApCs 13:2-4). Nem vagyok karizmatikus, ha ez azt jelenti, hogy emberek rendelkezni akarnak a Szentlélekkel, amikor nyilvános együttléteken gyógyítási csodát ígérnek, amit a Léleknek meg kell valósítania, akár akarja, akár nem. A Biblia ismeri az Úr által szuverén módon véghezvitt csodák feletti csodálkozást és magasztalást. Nem tud azonban arról, hogy Isten eljövendő csodáit reklámozni kell.*

d) *Karizmatikus vagyok, ha a lelkek megvizsgálásának és megkülönböztetésének a képességét a Lélek egyik legfontosabb ajándékának tekintik. Nem vagyok karizmatikus, ha a keresztyénségen kívüli vallások történetében is ismert nyelveken szólást és csodatételeket kritikátlanul Isten Lelke hatásának fogadják el. A Lélek nagy tetteit tapasztalva is csak hitben járunk, nem Isten országának látásában.*

e) *Karizmatikus vagyok, ha a Lélek gyümölcseinek (Gal 5:22-25) szükséges volta megelőzi a Lélek ajándékait, a karizmákat. Ha a szeretet a legfőbb ajándék, amely által Krisztus testében minden különleges ajándék elnyeri irányát és profilját. A szeretet himnusza (1Kor 13) nem véletlenül áll a karizmákról szóló tanítás középpontjában (az 1Kor 12 és 14 között). Nem vagyok karizmatikus, ha egyes, feltűnő lelki ajándékokat a másokon való uralkodás indoklásává és az igazi, érett hit mértékévé tesznek. A tökéletes, karizmatikus keresztyénség és az egyszerűen megtért hívő keresztyén ember közötti különbségtétel szakadáshoz vezet, és megkérdi a missziót.*

Rolf Hille (Békehírnök, 1995. 188.o.)

Vélemények a New Yorki Ifjúsági Találkozóról

Az Ifjúság hangja

Egy számomra ismeretlen fiatalról írtam meg mikrofonnal a kezemből.

Egy kicsit idegen nekem így, meglepésszerűen. Az eddigi tapasztalataim s az itt eltöltött egy év után, azt hiszem, hogy ez volt eddig a legjobb találkozó. Személyesen is jól éreztem magam, igei üzenetet is kaptam és egyre inkább bizom abban, hogy Isten ebben az országban is munkálkodik a fiatalok között. Egyre inkább úgy érzem, hogy míg itt vagyok, helyem és feladatam van itt is. (Balog Gábor, Nagyszalonta (jelenleg nővénél van látogatóban, New Yorkban).)

A chicagóiak énekelnek a találkozón

Hogy telt számodra a találkozó Józsi? (Szabó József, Chicagó)

Nagyon jó volt. Örvendek, hogy a sok próbálkozás meg beszélgetés a jövettel kapcsolatosan végül is lehetővé tette, hogy eljutottunk ide. Sajnáljuk, hogy kevesen jöttünk Chicagóból.

Nem jöttetek kevesen (10), de mindegyre ti jöttetek a legmesszebből kocsival! Van valami speciális vonás, ami megmarad benned?

Most nagyon sokminden átvillant az agyamon, különösen ha a ma esteli igehirdetésre gondolok. Bennem is felidéződött nagyon sok gyerekkori barátom, úgy a hitetlenek, mint a hívők közül. Elgondolkodtam, hogy mennyi alkalmat elszalasztottam, amikor bizonyosságot tehettem volna hitetlen barátainknak és nem tettem meg. Mostmár bánom, vádol a lelkiismeret utólag.

Az Ifi témája engem is érdekelt - mondja Kiss Ödön (Cleveland). Soha nem gondolkodtam azon, hogy ilyen sokindéből áll össze a barátság. Talán másoknak is segíthetett. Ezt még folytatni is lehetne, de ez már jó kezdet volt. Lelki szempontból is nagyon jó volt. Ma este is láttam, hogy több fiatal elhatározta, hogy komolyabban veszi a dolgokat. Láttam, hogy előre mentek egy néhányan. Azt is jó látni, hogy kicserélődnek a gondolatok és a prédikáció gondolatai átmentek az emberekbe... Talán ez a téma volt a legközelebb a fiatalokhoz azok közül, amivel eddig foglalkoztunk, mert ez egy olyan

dolog, amivel mindenki küszködik, ebben benne él és van mindenkinek valamilyen tapasztalata is erről.

Sokan jöttek Clevelandból.

Jól éreztük magunkat, s örültünk, hogy le tudtuk venni a hétfői napot is, hogy itt tudjunk lenni az egész hétvégén.

Hogy tekintesz vissza e két napra Dani? László Dani (Cleveland)

Nagyon érdekes volt és nagyon jól éreztem magam, meg kell mondom. Nagyon sok jó dolgot hallottunk, sok jó tanítást. Nagyon érdekes volt a téma - a barátság nagyon érdekelt engem is. Volt amit én másként csináltam volna, de alapján véve a konferencia egy áldás volt.

Sokat zenéltetek, látom, hogy szerettek énekelni. Az ének milyen szerepet tölt be az életetekben?

Nagyon fontos szerepet látok a zenélésben és az éneklésben. Örülök, hogy a régebbi konferenciákhoz képest az énekek is megújultak. Úgy látom a fiatalok arcát nézve, hogy beleélik magukat az éneklésbe. Ennek nagyon örülök, mert végül is az egész éneklésnek az a célja, hogy akik lent ülnek a székekben, azok valahogy Isten-

A fiatalok sokszor az istentisztelet után is visszamaradtak énekelni

nel kapcsolatban legyenek és Hozzá tudjanak énekelni. Azt láttam ezen a konferencián, hogy a fiataloknak a nagyobb része Istennek énekelte végre és ez nagyon nagy öröm volt.

Hogy érzékelted, a fiatalok között alakultak-e ki baráti kapcsolatok, vagy segített-e ez a két nap az egymással való kapcsolatuk vonatkozásában?

Amikor ennyi fiatal összejön, akkor kezdenek kialakulni kapcsolatok. Láttam, hogy különböző emberek, akik eddig még nem beszéltek egymással, közelebb kerültek és elkezdtek beszélgetni egymással. Lehetett volna esetleg erre még fokozottabban figyelni, hogy legyen alkalom arra, hogy együtt beszélgessenek. Csoportos beszélgetést javasolnék a következő alkalomra, hogy kis csoportokba együtt beszélgessenek teljesen idegen emberek, - összehozná őket szerintem.

PRAY-AS-YOU-GO

The disciples requested that Jesus teach them to pray because they recognized that prayer was both the foundation of his relationship with God, and the source of his personal, life-giving power. For today's disciples, a regular time alone with God empowers us to walk in the way which Jesus led, but this cannot be the sum total of our prayer lives.

The "How To" self-help books are always suggesting ways to use odd moments of the day for self-improvement. "Sitting in your office chair while the phone is on hold? Exercise your shoulders and ankles." "Driving on the freeway? Listen to self-improvement tapes." This advice can make us "hyper" as we focus on ourselves. But focusing on God in the odd moments of the day can be an effective way to "pray without ceasing".

"Flash Prayers" is the term which missionary Frank Laubach used for those brief silent prayers in which we acknowledge God's presence with gratitude and hold up our thoughts, and concerns before God. Try adding your ideas for "thought prayers" to the following list.

When answering a ringing phone, hold the unknown caller up before God.

Let a siren or an light-flashing emergency vehicle call you to pray for those in crisis.

In a busy check-out line, pray for the clerk.

When you walk out the door into the sunshine, thank God.

On a rush-hour freeway, pray for your fellow drivers (especially the ones who cut too close)!

During those half-waking moments before you climb out of bed, dedicate your day to God.

Make each first taste of food or drink a time for gratitude.

Never read the newspaper or watch TV news without seeking God's strength for those caught in life's struggles.

Each routine activity of the day — from driving to exercising to washing dishes hold a moment for us to consciously be in God's presence.

PRAY WITHOUT CEASING.

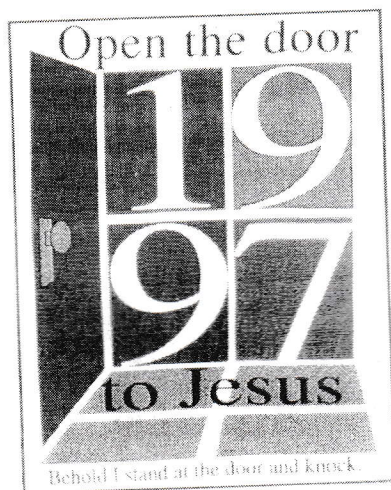
"We must find an alternative to violence. The eye-for-an-eye philosophy leaves everybody blind."

Martin Luther King, Jr.

Lordship of Christ

The following words are from an old engraving on a cathedral in La-beck, Germany:

*Thus speaketh Christ our Lord to us:
You call Me master and obey Me not.
You call Me light and see Me not.
You call Me the Way and walk Me not.
You call Me life and live Me not.
You call Me wise and follow Me not.
You call Me fair and love Me not.
You call Me rich and ask Me not.
You call Me eternal and seek Me not.
If I condemn thee, blame Me not.*

I believe...

A young Jew wrote these words on the wall of the Warsaw ghetto:

I believe in the sun, even if it does not shine.

I believe in love, even if I do not feel it.

I believe in God, even if I do not see Him.

Points to Ponder

As an old man walked the beach at dawn, he noticed a young man ahead of him picking up starfish and flinging them into the sea.

Finally, catching up with the youth, he asked him why he was doing this. The answer was that the stranded starfish would die if left until the morning sun.

"But the beach goes on for miles and there are millions of starfish," countered the other.

"How can your effort make any difference?"

The young man looked at the starfish in his hand and then threw it safely in the waves.

"It makes a difference to this one," he said.

Anonymous

Ad 1Corinthians 1:10-17

Some families make church their home. Others find other uses for the church.

Take the notorious Tate fanidly, for example. Perhaps you've met some of them. The chief of the clan is old Dic Tate, who insists on running everything in church. His brother Ro Tate wants to change everything. Aunt Agi Tate has a knack for stirring up trouble; and her husband, Irri Tate, always lends a hand.

The next generation of Tates has its own characteristics. Hesi Tate and his wife, Vege Tate, would just as soon wait until next year whenever a new project is suggested. Aunt Imi Tate would love to create the first generic church. Devas Tate announces constantly that the church is doomed, while her husband Poten Tate promises he can lead the church out of trouble.

Do we know these people? Aren't we related to them by chance?

The good sermon

The best-preached sermon does no good

*Unless it's based on God's sure Word;
But even then it's not complete
Until we act on what we've heard.*

— DJD

Just a chuckle (or two):

Compassion...

Julia Ward Howe, the social reformer, once asked Senator Charles Sumner to interest himself in the case of a person who needed some help.

The Senator answered, "Julia, I've become so busy I can no longer concern myself with individuals."

Julia replied, "Charles, that is quite remarkable. Even God hasn't reached that stage yet!"

No fooling!

The pastor invited the children to come forward for the children's sermon. After they had seated themselves on the steps, he announced he was going to talk about frogs. He asked the group, "When I say 'frog,' what's the first thing that comes to your mind?" Promptly a child answered, "God." Surprised, the pastor asked with obvious puzzlement, "Why do you think about God when I say 'frog?'" The child replied, "Cause I know you didn't bring us down here to talk about frogs."

Udvarnoki testvérnőnél jártunk

Ígéretünknek eleget tettünk és az Úr segítségével, feleségemmel együtt elmentünk meglátogatni Udvarnoki Béláné testvérnőt. Hála az Úrnak most sokkal jobb egészségi állapotban találtuk, mint egy pár hónappal ezelőtt. Mivel az

Udvarnoki Béláné, Ruby a 90-ik születésnapján

egészsége sokat javult egy másik épületben volt, ahol hozzá hasonló testi állapotban lévő egyének vannak. Szép tiszta, nagyzablakos szobája van. Bármikor kimehet a szép zöld fák és sokszínű virágok között sétálni. Az ebédelőben étkezik, ahol ezúttal mi is az ő vendégei voltunk.

Igen kedves emlék részére a 90-ik születésnapjának a megünneplése. Rokonai hazavitték Murfreesboróba, ahol úgy közeli, mint távoli rokonai összejöttek. Saját házat ott már eladták és hiányzott neki, hogy nem ő fogadhatta az ünneplő vendégeket. De egyben örül annak, hogy nincs gondja az üres házra. Elbeszélgettünk a múlt időkről, konvenciókról, kedves találkozásokról ismerősökkel. De tudjuk hogy a régiek elmúltak. Sok minden megújult vagy megváltozott. Ez természetes, elkerülhetetlen, de örülünk annak, hogy az Úr munkája megy tovább, megy előre és mindnyájan kérhetjük az Úr áldását azok törekvé-sére, akik most viselik a munka terhet.

Ruby testvérnő mindig átnézi az Evangéliumi Hírnököt és amit tud, elolvas belőle.

Szép és kedves időt töltöttünk a testvérnővel és imával, örömmel, boldogan váltunk el egymástól, azzal a reménnyel és ígérettel, hogy "ha az Úr is úgy akarandja és élünk," ismét találkozunk itt ezen a földön. És, ha az Úr úgy látja jónak, majd az örök otthonunkban, a mennyben.

Imádkozunk idős és beteg testvéreinkért!

Molnár Balázs és Joyce

100 éves születésnap Kelownában

1996. november 24-én köszöntötte és ünnepelte a 100-ik születésnapját ünneplő **Faragó Lukácsné** testvérnőt a Kelownai Magyar Gyülekezet (Canada). Vele együtt hálaadással állottunk meg Isten színe előtt, hogy ilyen hosszú időn keresztül vezette és megáldotta életét az Úr. A nagyszámú gyülekezet mellett családja tagjai (összesen 45) itt Kelownában, Torontóban, Hamburgban és Szegeden ünnepelték és köszöntötték föl.

Isten nemcsak szépszájú nagy családdal áldotta meg, hanem jó egészséggel is, mert az orvosokat csak a szokásos vizsgálatok alkalmával látta, a kórházat pedig csak kívülről ismeri. Egyedülálló

A 100 éves Faragó Lukácsné

ilyen magas kort megérni, hiszen otthon Magyarországon is ritkaság számba megy, itt Kanadában pedig sokkal inkább.

Testvérnőnk 20 évvel ezelőtt telepedett le Kanadában, és ez időben történt egy nagy változás férje és az ő életében, mert elfogatták szívükbe Jézus Krisztust, mint személyes Megváltójukat.

Férjével 73 évet élt, és csak 7 évvel ezelőtt vesztette el.

A 100-ik születésnapját még azzal is tudta ünnepelni, hogy ebben az évben született meg első ükunokája, Szegeden.

Ezen a nagyszerű emlékezetes ünnepi alkalmon a család is, a gyülekezet is kifejezte jókívánságait azzal, hogy Isten tartsa meg a jövőben is közöttünk ebben a jó testi és szellemi egészségben és frissességben. Az Úrhoz és a gyülekezethez való hűsége legyen továbbra is ilyen példamutató, mint ahogy őt megismertük és megszerettük.

Dr. Viczián János

Fényben úszó fellegek...

*Fényben úszó fellegek,
Elmegyek én veletek.
Üzenet jött az égből
Kérubok seregétől:
Rendeld el a házaodat,
Tedd le Szent Bibliádat.*

*Fényben úszó fellegek,
Várjatok csak, már megyek.
Halk búcsúszó ajkamon,
A szívemből fájdalom...
Jaj, de nehéz elmenni,
A parancsnak engedni.*

*Fényben úszó fellegek,
Ha elmegyek veletek:
Ugye jobb lesz nálatok?
S fel a mennybe szállhatok?
A parancsban megnyugszom:
Tudom: vár rám Jézusom.*

II.

*Fényben úszó fellegek,
Mégsem megyek veletek.
Kérub szólott újra itt:
Győzedelmet vett a hit!
Még a földön maradok —
S tovább prédikálhatok.*

*Fényben úszó fellegek,
Nem megyek hát veletek.
Tudjátok-e mi az ok?
Csoda történt, - nem titok:
Óráim, amely megállt már,
Új parancsra újra jár.*

*A parancs mért változott?
És változást mi hozott?
E csodának forrása:
Hívó szívek imája!
— Fényben úszó fellegek,
Még nem megyek veletek.*

Dr. Somogyi Imre
írta felgyógyulása után

Január

*Ím újat kezdetünk megint!
Csodálatos az élet.
De szent Igéd szava szerint
Urunk a te beszéded
marad csak változatlanul.
Ég s föld elmúlik végleg.
S mi újat kezdetünk megint.*

Herjeczki Géza

Hegyi-Füstös István:

ISTEN ORSZÁGÁNAK ZSENGÉI

“Az Ő akarata szülte minket az Igazságnak Igéje által, hogy az Ő teremtményeinek valami zsengeje legyünk.” (Jak 1:18)

Országjárásom során egyszer különös helyre jutottam. Lángoló nyár volt, napszűrűs meleg, mégis vattakabátot kellett öltenünk, amikor az ajtón belépünk. A falakon, csöveken, huzalokon tenyérnyi vastagon fehérlett a zúzmara. Leheletünk úgy pipált, mintha farkasordító, kegyetlen tében jártunk volna. Egy hűtőházban készítettem rádiós-rportot. A furcsa helyiségben aztán emlékezetes históriát hallottam.

Arról szólt a történet, miképpen járt egyszer egy ott való ember. Egyszerű rakódómunkásból küzdötte fel magát az illető vezetővé. De mintha szakmai ártalom érte volna, megfagyott a szíve. Hideg, rideg, komisz ember vált belőle. Hiányzó tekintélyét hangoskodással pótolta. Jó szó helyett csak a szitkozódáshoz értett. Gyűlön-gyűl ellene a népharag. Beosztottai várták a kedvező alkalmat, amikor bemegy az “ő utcájukba” - ahogy mondani szokták. Na, ez meg is történt egyszer. A vezető bent időzött a zúsmarás pokolban, a mínusz 30 fokban. Ellenőrizte az Inter Frigo feliratú fehér vasúti kocsikban szállítandó mélyfagyasztott élelmiszereket. Brigádjának tagjai észrevétlen kisurrantak mellőle, egyedül hagyták. Aztán - pokoli ötlet - rázárták a hármasszigetelésű ajtórendszerét. A villanyok égtek, és rivaldafényt sugároztak a kegyetlen színjátékhoz. A bosszúállók a kémlelőnyíláson lesték, élvezték főnökük ijedelmét. Mert a goromba ember egykettőre felfogta, hogy bizony, nem véletlen baleset áldozata ő, hanem sötét tervszerűséggel zárták a fagyos világba. Nyomkodja a vészjelző gombokat. Semmi. Kiabál. Dörömböl. Semmi. Föllobban benne az életöszön. Jaj, csak a váltásig kitartson, addig meg ne fagyjon! Ugrál, mozog, csapkod, lótt-fut, hogy kimelegedjék. Pihenőben, tömi magába a vitamint, meg a kalóriát, hisz a mirelit gyümölcs, tartósított húsféle, csemege vagontételben állt rendelkezésére. De egyre nyugtalanabb. Fogy az ereje, lassúbb a mozgása, és örvényessé fokozódik indulata, dühössége. Emberei közömbösen cigarettázva figyelik kint-ről. Csak hadd puhuljon! Ráfér egy kis lecke! De hol a határ? Mi lesz, ha megfázik, halálos nyavalyát szed össze, vagy elkeseredésében valamit tesz magával? A vezető már sír. Zokogva borul egy ládára. De a leckétetőket ez nem hatotta meg. Ki tudja, hová, mivé fajul a dolog, ha nem csöng a telefon az ellenőrző fül-

kében? Remegő gyermekhang érdekli őket:

- *“Hol van apuka? Mi van vele? Miért nem ért még haza? Nagyon várja a kisfia, mert még anyu sincs otthon.”*

A jégbörtön ajtaja kinyílt, s amikor a félig fagyott áldozat kitántorgott, senkit se látott a kijáratnál. Ettől fogva ez a férfi nagyon csöndes lett. Rákapott a jószóra, emberséget tanult, és a társai maguk közé fogadták.

Már akkor, amikor hallottam ezt az esetet, megképzett bennem ennek a történetnek saját magán túlmutató mondanivalója; mondhatjuk így: eszmei tartalma, tanulsága. Képességében ott sűrűsödik sok-sok ember életvitele, sorsa. Miért annyi lőtás-futás, idegeskedés, kapkodás, és az a mérhetetlen falás, költekezés, hogy ki ne fogyjon az erő, hogy győzzék tovább-tovább a halálra eljegyzettek fagyancát, didergős kényszerbokázását? Mikor nyílik már a szabadulás ajtaja? Ki jelent szabadulást? A választ a Jelenések Könyvében találjuk, a harmadik fejezet 7-8. versében:

“Ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél a Dávid kulcsa van, aki megnyitja és senki be nem zárja, aki bezárja és senki meg nem nyitja: Tudom a te dolgadoit. Ímé, adtam elődbe egy nyitott ajtót, amelyet senki be nem zárhat.”

Barangolásaim során jártam én derűs helyen is. Hévíz fűtötte, napsugarak melegengette üvegházban. Itt bent lehetett nekivetközve is dolgozni, kapkodás, tombolás nélkül. Játékosan. Kint, dühöngött a tél, karmos szelek markolták a havat, bent saláta zöldelt, paradicsom piroslott, uborka kunkorodott a gondosan művelt ágyásokban. A kikelet kicsiben, amolyan mini-tavasza a ziman-kóban. Tehát, a hűtőházban a tél, az üvegházban a nyár. És a fénybeöltözött munkahelyen, a vitaminokban gazdag zöltség- és gyümölcsféle. Ha a dermesztően hideg hűtőház az embertelenül elidegenedett világra emlékeztet, az ekkélszia, az anyaszentegyház Isten Országának képe-mása, a primőröket termelő, derűs, életös üvegház ábrájában.

Jézus Krisztus az anyaszentegyházba sákramentumi és szeretetszolgálati közösségben öleli szívére imádkozó és munkálkodó övéit. “Az Ő akarata szülte minket az Igazság Igéje által”. Igen. Az Igazságnak megtermékenyítő hatása van, és ez számunkra az Igében közöltek. Az élet folyamatának törvényszerű menetrendje, fogamzás, kihordás,

szülés, majd növekedés. Így történik lelki tekintetben is. A megváltottak osztályrésze szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelidség, mértékletesség. A lélek gyümölcstermése, ahogy a Galata levélben olvassuk. Istenünk jóvoltából, az Ő teremtményeinek valami zsengeje lehetünk. A zsenge, ez az ódon zamatú, kedves, régi bibliai szó a Szentírásban, az eredeti nyelvben így hangzik: apárkhé. Könnyen megértjük, ha a napjainkban inkább ismert “primőr”-re gondolunk. Ami újdonságában mintegy előlege a dús, idejében való termésnek.

A Szentlélek munkálkodása révén valami szép, jó, kíváncsatos kezdődött a keresztyének körében. Ami most meg szerény kezdet, csupán kóstoló, az majd egyszer kiteljesedik az apárkhé plerómává lesz, érthetőbben, az izelítőből királyi lakoma. Ezt kérjük esengve, amikor így imádkozunk: “Jöjjön el a Te Országod!” Ámen.

Ezüstöm és aranyam nincsen

Ez a megállapítás a Magyarországi Baptista Egyházra is érvényes. A történelme 150 éve alatt soha nem lett gazdaggá, mert a kezdetek kezdetétől fogva a szegény néprétegből tevődött össze tagsága. A szegénység azonban nem járt együtt a tudatlansággal. Ha kellett tagjaink, gyülekezet alapítók önműveléssel pótolták amit iskolázás hiányában nem tudtak megszerezni. Rottmayer János, vagy Kornya Mihály hallgatói nem egyszer megállapították: igaz, nem végeztek teológiát, egyszerű emberek, de az Írásban jártasak, a szó-lásban pedig bátrak (ApCs 4:13). Soha nem volt igaz az a vád, hogy tagjait azzal toborozta, hogy pénzt osztogatott a megtérőknek. Gyülekezeteink tagsága a szegénységük ellenére sem voltak szűkmarkúak, ha a bajba jutottakon kellett segíteni. Jóllehet az imaházak építése is lassan haladt, pedig a felszaporodott taglétszám ezt megkívánta volna, már Szeretetházakat építettek az egyedül maradt, tehetetlen és szegénység miatt nyomorgó idősök számára. (Kiskőrös 1905. Hajdúböszörmény 1910.)

Ez a tendencia egyházunkban folytatódik mind a mai napig. Gondolok néhány alapítványra, ahol a kivetett, megvetett, az élet szélére került fiatalokkal foglalkoznak. Sőt mára, amikor a 150 éves jubileumot ünnepeljük, tovább bővült, mert nagyszerűen munkálkodik és végzi áldott szolgálatát a Gyermekmentő Alapítvány, a Baptista Szeret-

szolgálat, a Gondviselés Háza, a mozgássérült misszió centrum. És újból csak a lelkesedés, a bátorság az, ami segít ezen intézmények vezetőit, és egyházunk tagjait az adakozásra, mert egyik helyen sem kezdték nagy bankbetéttel, hanem egyes egyedül "csak" a hit volt az alapítvány. Ezért Egyházunkat az elmúlt évtizedekben, minden vállalkozásban jellemezte: "Ezüstöm és aranyom nincsen."

De mi volt az, ami mégis értéké tette szolgálatunkat, mi volt az, ami csodálkozásra készítette a külső szemlélőt? Ugyanaz, ami és Aki Pétert és Jánost vezette (ApCs 3:1-10). Nagy erővel munkálkodott bennük az élő Jézus Krisztus. Pétert és Jánost börtönbe vetették, máskor megverték őket, de mindezeket örömmel tűrték, mert méltókká tették arra, hogy az Ő nevében gyalázzanak illettsenek (ApCs 5: 40-41). A főpapokat nem is a csodatétel bántotta, hanem az, hogy mindezt a feltámadott Úr Jézus nevében tették. Ők azt gondolták, nincs miről és kiről beszélni, mert ők végképp elintézték a Jézus-ügyet, meghalt, nincs többé, befejeződött minden. És egyszer csak Jézus követői hirdetik, hogy Jézus él! A beteget pedig nem a két tanítvány gyógyította meg, hanem a Názáreti Jézus, akiről úgy beszélnek, mint élőről. Ebben a névben ezek szerint hatalom és erő van.

Eleink szolgálatában, igehirdetéseikben ugyanez volt az igazi erő, sőt az igazi gazdagság. Így voltak képesek, ebben a győzedelmes Névben gyülekezeteket és Egyházat alapítani. Sem ezüstjük sem aranyuk nem volt, de ismerték Jézus Krisztust, ez a NÉV pedig teljes változást idézett elő.

Szinte biztosra vehetjük, hogy ez a koldus nem akart bemenni a templomba, hogy imádkozzék, vagy netán áldozatot mutasson be. Ő koldulni akart az ékes kapuban - ezt tette éveken keresztül. Péterék mielőtt még imádkoztak volna a templomban, már tudták adni azt, Aki-vel érkeztek. Bennük jelen volt, bennük élt Jézus Krisztus. Voltak és vannak olyanok, fiatalok, idősek, akik ott vannak nagyon közel a templomhoz, sőt közel az Úrhoz, mégis elmennek üresen mellőle, változás nélkül. Sem ők nem kapnak semmit, sem másoknak nem tudnak adni semmit, mert hiányzik életük-ből a föltámadott és élő Jézus Krisztus. Ilyen szomorú volt Júdás élete, hiszen három évet élt a Mester mellett, de neki továbbra is csak az ezüst és az arany töltötte be a szívét.

Ha valaki egyszer találkozik Jézus Krisztussal, attól a pillanattól kezdve történik valami. A mellette való döntés, de az ellene való állásfoglalás is törté-

nés. Igaz, hogy a sánta nem lett gazdagabb, nem lett több kenyere, sőt nem kapott ezüstöt és aranyat, de kívül belül átalakult. A koldusból ember lett, a béna szökdél, visszanyeri emberi méltóságát, belép Isten templomába, szívéből kitör az Isten dicsérete. Látszólag csak egy ember magánügye az egész, mégis valaminek a jele ez. Jézus, akit halottnak gondolnak, jelen van és jelenlétében életek gyógyulnak meg.

Eleink szolgálatában is rendkívüli dolgok mentek végbe. Azok a változások, amelyek prédikálásukat, bizonyágtevésüket kísérték, azok eredményezték a 150 évet. Erről tegyenek bizonyosságot azok, akiknek többé nem volt könnyes a szeme, a bánat miatt. Akiknek gyűlölködő szívük szeretetté alakult. Életük nem volt többé céltalan, nem maradt szűkölködő, és egy cél felé indultak el, az örökké való hajlékba, Isten dicsőséges templomába. Ettől kezdve az emberek szívébe öröm költözött, arcán mosoly, mert lélekben gazdaggá lett. Jóllehet továbbra is gyalog járt, nem lett ékeesebb a ruházata, de egy szelet kenyér boldoggá tette, békességes lett élete önmagában, a családban és az emberek között. Mi ez, ha nem gazdagság?

Ez a szolgálat tette értékessé és gazdaggá Egyházunk életét és küldetését az elmúlt 150 év alatt. Ez az a szolgálat és misszió, amelyet nekünk, késői utódoknak is végeznünk kell. Jézus Krisztus ma is közöttünk és bennünk van. Nem ad ezüstöt és aranyat, de megáldja az Ő nevében végzett szolgálatunkat. Erő és hatalom van ma is Jézus Krisztusban és azokban akik átadott élettel Őt viszik, a Feltámadott Urat. Csodálkozzék a ma embere is azon, amik történtek! Nem a mi tulajdon erőnkkel és jámborságunkkal míveltük, hanem egyetlen NÉV által, Jézus Krisztus által.

Ma sem ezüstre és aranyra van szükségünk Egyházunknak és gyülekezeteink népének, hanem egyedül Jézus Krisztusra. Ő általa kap a világ ma is sokkal többet, mint amit kérni, vagy elgondolni tud. Ő tudja az életet megváltoztatni, és ez ad igazi jelet a külső szemlélőnek, nekünk pedig örömet.

Ezeket a jeleket ismerhettük és ismerhették meg eleink bizonyágtevő életében. Ez a jel kísérje a mai nemzedék életét is, hogy szolgálatunkban, misszióinkban, prédikálásunkban és bizonyágtevésünkben mi is el tudjuk mondani: A NÁZÁRETI JÉZUS NEVÉBEN!

Dr. Viczián János lkp. (Kelowna)
(A Magyarországi Baptista Egyház Elnöke volt: 1984-1992-ig.)

Az írás a 150 éves évfordulóra tervezett kiadvány számára készült. (szerk)

VASÁRNAPI ISKOLA

E hónapban Isten néhány választott eszközének életével ismerkedünk meg, akiknek hű szolgálata Isten ajándéka volt a korai keresztyén gyülekezetben.

1997 február 2

BARNABÁS

ApCsel 4:32-37; 9:26-27; 11:22-30

1. Barnabás, a hívő ifjú

Ciprusi származású, lévita, görög kultúrán nevelkedett. Korábbi neve József volt, az apostolok nevezték el Barnabásnak, mert számukra ő volt a "Vigasztalás fia." (Mennyivel mást fejez ki ez a név, mint a "Mennydörgés fia!") Már fiatalon is kiemelkedő tagja volt az első gyülekezetnek, vagyonát is közre adta. Szentlélekkel és hittel teljes férfiú volt (11:24).

2. A Saulból lett Pál pártfogója (9:26-27)

István vértanúsága után érthető volt a kétely és félelem, a közösség nem akarta befogadni Pált, volt társai pedig életére törtek. Ebben a nehéz időben állt ki mellette Barnabás, mint igaz barát és testvér. Meggyőzte az apostolokat. Így aztán Barnabás kulcsszereplő lett a keresztyénség történetében. Ő volt az eszköz, aki által Isten a missziónak ajándékozta Pál apostolt. Ettől kezdve rohamosan terjedt az evangélium.

3. Barnabás, Pál munkatársa (11:22-26)

Az üldözés által szétszórt keresztyének eljutottak Antiókiáig. A vegyes lakosságú városban nemcsak a zsidónak, hanem a görögnek is hirdettetett az evangélium. Ebben kiváló eszköz volt a ciprusi Barnabás. Később Pál is odahívta Tárzusból, hogy munkatársa legyen. A híveket itt nevezték először keresztyéneknek.

4. A szegények támogatója (11:27-30)

A mai napig is példamutató cselekedet a hívek összefogása az éhező testvérek megsegítésére. (Mint ma az imaház-építésknél.) Mindez Pál és Barnabás vezetésével történt. Ők ketten még sokáig együtt járták a misszió útjait, s intézték a gyülekezetek sorsát. Az ApCsel 14-ben említésre méltó az az alázat, amivel elhárították a tömeg istenítésig fokozódó ünneplését. Végül Barnabás volt az, aki a súlyosan sebesült, megkövezett Pált elvitte Derbébe. A második misszió út előtt váltak el egymástól, Barnabás Márkot vette maga mellé, Pál pedig Sílást.

Aranymondás: ApCsel 11:23-24

Zoltán Bíró
1176 Ver Circle N. E.
Palm Bay, FL 32905

H

(USPS 716-300)

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

12. oldal

1997. január

1997 február 23

Timótheus

Alapige több helyről

Az idősebb korosztály véleménye a "mai fiatalok"-ról mindig ugyanaz volt. Isten azonban mindidig talált olyan fiatalokat, akik átvették a stafétabotot, folytatták a munkát. Így tudtak a gyülekezetek fennmaradni és növekedni. Ezek közt is kiemelkedő példakép az ifjú Timótheus.

Nevének jelentése: Istent félő, tisztelő. Hazája: Listra, vagy Derbe, Galácia déli része, a mai Törökország területe.

Bemutatása: ApCsel 16:1-5

Az apostol első látásra felismeri benne az alkalmas lelkületet, s az atyafiak részéről is jó bizonyosságot nyer.

Pál elhívja a missziómunkára

Miután lerendezte a fizikai feltételeket, kirendelése valószínűleg imádsággal és kézzel való törten, amint egy későbbi helyen megemlékezik erről. Az apostol Timótheust lelki gyermekeként vezeti be a szolgálatba. A munka gyümölcse hamarosan megmutatkozik.

Hűséges a szolgálatban (1Kor 4:14-17)

Pál minden új megtérten gyermeken, szeretettel gondozott, bár sokféle pogány szokással, tévelygéssel kellett megküzdenie. De mindezt felülmúlja ifjú munkatársa iránt való szeretete. Timótheus töretlen hűsége, ragaszkodása érték és vigasztalás volt számára.

Fil 2:19-22

Az örömről szóló levélben úgy ajánlja őt, mint aki szívén viseli lelki atyja és a gyülekezetek sorsát. Ezekről jó híreket visz, amik felvidítják az apostol szívét. "Senkim sincs hozzá hasonló indulatú," "együtt szolgál velem, mint atyával a gyermek." A végső elváláskor hullatott könnyek is ennek bizonyosságai. A Timótheushoz írt levelek valóban atyai hangvételűek, telve bölcs tanácsokkal, később pedig a kész igehirdetőhöz szóló komoly intésekkel, amelyeket megszívlelhet a késői kor minden lelki szolgálattevője. A levelek minden része értékes és evangélizáló tanításra alkalmas.

Timótheus hitének alapja (2Tim 1:3-7)

Karaktere gyermekkorától kezdve formálódott. Szívhezszóló tanulság: milyen sokat jelenthet egy hívő édesapa, nagymama! A kiválasztás az Úr részéről megtörtént, az apostol kézzel való törten által pedig elnyerte a Lélek ajándékát. Timótheus nemcsak a hűséges szolgálatban, de életében is megvalósította: "Légy példa a hívőknek!" Adjon az Úr ma is ilyen lelki vezetőket nekünk!

Aranymondás: 1Kor 4:17 G.O.

POSTMASTER: Send Form 3579 to Hungarian Baptist Convention of North America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, FL 32905

1997 február 9

István, a vértanú

ApCsel 6:1-15; 7:57-60

Mikor a Szentlélek tanácsára az első gyülekezetben megválasztották és kirendelték az első diakónusokat, a hét férfi egyike volt István. Görög származású, nevének jelentése: korona, koszorú. Egyéniségét a 8. vers jellemzi, s élete bizonyítja, hogy "nem félelemnek, hanem erőnek Lelkét" kapta. A Lélek ajándéka volt a bátorság, igaz hűség mindhaláláig.

Bátorság a nép között (9-11)

Nem volt könnyű a Jeruzsálemen kívüli zsinagógák népével való szembehelyezkedés. A tömeg tombol haragjában, eluralkodik a tömeghangulat, de István kitart az igazság mellett. Reá rohannak és a tanács elé viszik.

Bátorság a tanács előtt (Vád- és védőbeszéd)

A vádlók felfogadott hamis tanúk, s vádjaik szinte ugyanazok, mint egykor Jézus vádolóié. A tanítvány követi Mesterét. A vádakra nem szükséges válaszolnia, megsejtené őket az Istvánt körül sugárzó égi fény.

Védőbeszéde: Páratlan bizonyosságtel! (53 versen át) Az ősatyák történetének pontos ismeretében bátran a zsidók fejére olvassa vétkeiket. Az atyák megölték a prófétákat, a fiak megölték az egyetlen Igazat, a Messiást. Lehet, hogy némelyeket szíven talált e beszéd, de a többséget végső haragra ingerelte, "árulókká és gyilkosokká" lettek.

Bátorság a halállal szemben (54-60)

István lelke készen áll. Már nem a félelmetes tömeget látja, sem a rázúduló köveket. Amit lát: 56. vers. Talán akad még a szanhedrinben, aki emlékezett Jézus szavaira: Márk 14:62; és a kereszten elhangzott imádságra: Luk 23:24. István életének utolsó fohása is ez volt: "Uram, ne tulajdonítsd nekik e bűnt!"

A keresztyénység első vértanúját az Ige szerint még sok más követte. Az evangélium terjedését ez nem állította meg, sőt inkább még további növekedésére szolgált. A haláláig hívek életpéldája még ma is felragyog, bátorságot és nagyobb buzgóságot önt szívéinkbe. "Légy hív mindhaláláig és néked adom az életnek koronáját!" (Jel 2:10)

Aranymondás: ApCsel 6:8

1997 február 16

Priscilla és Akvila

ApCsel 18:1-4; 18-19; 24-26; Rm 16:3-5a

"Ha valaki egy mérföldre hív el..." A megtérten római zsidó házaspár jól ismerte a második mérföld titkát, sőt, a sokadikét is. Hosszú utat jártak meg az Úr szolgálatában. Feladatuk az úgynevezett "háterszolgálat" volt, amelyre a misszióban mindig szükség van. Vándorlásuk okát igénk 2-3. versében találhatjuk meg. Utjuk Rómából Korintusba, majd Efézusba vezetett, végül vissza Rómába.

1. Korintus

Athénhez hasonlóan telve volt bálványokkal. Főistenük Afrodité volt, az ő tisztelete címén virágzott az erkölcstelenység. Nagy szükség volt a Pál által hirdetett evangélium tiszta fényére. Itt lettek munkatársai Priscilla és Akvila, fizikailag és lelkileg is. Otthont is náluk talált. A másfél évi kitaró szolgálat, - a kezdeti eredménytelenség után - meghozta gyümölcsét. Beteljesedett Isten kijelentése, hogy "Neki sok népe van abban a városban." Másfél év után

2. Efézusba mentek az apostollal.

Ez Diána városa volt, ahol életveszélybe jutottak az ötvösök lázadása, majd Skéváh fiainak támadása miatt. Isten Lelke azonban itt is diadalmasan munkálkodott. A házaspár fájdalmas búcsút vett a Jeruzsálembe tartó apostoltól, s ezután Apollóssal társultak. Apollós a Szentírás tudósa volt, de nem jártas a legutóbb történt dolgokban, az apostolok tanításában, s csak a János keresztségét ismeri. Priscilla és Akvila bizonyosságtétele felvilágosította, együttes szolgálatuk nagyon eredményes volt. Apollós alázatát mutatja, hogy vállalta a más után való "öntözés" szolgálatát.

3. Visszatértek Rómába.

Valószínűleg Klaudius halála után, Kr.u. 54-ben. A római hívek az ő házuknál jöttek össze. Itt is hűségesen szolgáltak. Pál apostol levelei végén külön köszönti őket. (Nevüket három helyen említi az ApCsel, Pál levelei szintén háromszor, keressük ki ezeket!) A szívbeli szeretettel írt köszöntések sorában legszebb a Róma 16:3-4. verse.

E házaspár misszionáriusi lelkületű volt, a külszolgálatban szolgáltak. Nem keseregtek az otthonból való elűzetésükön, de mindenütt megtalálták helyüket a szolgálatban, és áldására voltak környezetüknek. Bárhová kerülünk is a világban, Isten feladatát bízzuk rá. Kövessük engedelmesen!

Aranymondás: Róma 16:3-4